

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

JORNADA PRO ORANTIBUS 2024

Les comunitats monàstiques, pulmons verds i oasis

Estimats diocesans, amics i amigues: avui, en la solemnitat de la Santíssima Trinitat, celebrant la jornada que anualment es dedica a la vida contemplativa, us convido a unir-nos en oració a les comunitats monàstiques presents a la nostra diòcesi de Tortosa, en el nostre cas totes elles femenines.

Alguns potser es pregunten quin sentit i quin valor té que, en un món amb tantes urgents situacions de necessitat, hi hagi persones que es «tanquen» en un monestir de clausura; o quina eficàcia pot tenir l'oració dels monjos i monges per a solucionar els nombrosos problemes que tenim a la nostra societat. I, tanmateix, encara avui, continua havent-hi qui abandona un futur professional prometedor i es compromet a una vida fraterna en comunitat, sota una regla, en el silenci i la meditació. N'hi ha que plantegen la següent qüestió: ¿no farien millor en dedicar els seus esforços i energies a la missió, a l'apostolat, fora del monestir?

Els monestirs, aparentment inútils, en realitat ens fan bé a tots. Com va dir en una ocasió el papa Benet XVI, les comunitats monàstiques són «com els pulmons verds d'una ciutat». La pregària dels monjos i monges és com l'oxigen que ens ajuda a no asfixiar-nos davant tants desafiaments que sovint poden neguitejar-nos, és com la força invisible que sosté la missió.

El papa Francesc fa uns anys ens feia pensar amb les següents preguntes: «¿què seria de l'Església sense la vida contemplativa? (...) ¿Què seria de

l'Església i del món sense els fars que assenyalen el port a qui està perdut en alta mar, sense les torxes que il·luminen la nit fosca que estem creuant, sense els sentinelles que anuncien el nou dia quan encara és de nit?». I en una seva catequesi del 26 d'abril de 2023 feia aquesta suggerent afirmació: «Entre monjos i monges existeix una solidaritat universal, qualsevol cosa que succeeixi en el món troba un lloc en els seus cors i pregunten. El cor dels monjos i monges és un cor que capta com una antena, capta el que succeeix en el món i pregunten, i hi intercedeixen.»

Estimats diocesans, amics i amigues: donem gràcies al Senyor per totes i cadascuna de les monges presents als monestirs de la nostra diòcesi tortosina. Visitem-les tot participant-hi a l'eucaristia i a la pregària de la Litúrgia de les Hores. Preguem per les vocacions a la vida contemplativa. Que mai no els manqui el nostre suport espiritual i també material. Que sempre que puguem visitem aquests «oasis» on podem pregar tot bevint en les fonts de l'Esperit.

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

El nostre amor de cada dia

Ho diem sovint: «jo visc al dia». És un autèntic estil de vida, cada cop més compartit per més gent. No només de subsistència econòmica sinó de plantejament de futur. Les incerteses existencials arriben a condicionar el sentit de la vida o, més concretament, el sentit de l'existència, que és molt més.

De fet, els cristians, n'hauríem d'estar acostumats a viure així. Hem resat tantes vegades demanant: «el nostre pa de cada dia doneu-nos, Senyor, el dia

d'avui». Ni el de demà ni el de demà passat, el d'avui. La proposta és tan concreta com eixuta. Podent demanar més, perquè només demanar per avui? Potser caldria afegir, perquè ens quedés clar, «doneu-nos només». Així entendríem com ens el va donant Déu.

Si aquest pa material el traduïm per amor. Resulta que Déu ens dona el seu amor cada dia. Només l'amor que ens fa falta per passar el dia. Rebem de Déu l'amor que necessitem per sentir-nos estimats i l'amor que ens fa falta per es-

timar, sense mesura, a tots els qui ens trobem durant el dia.

Quan percebem la facilitat amb la qual es gasta el nostre amor cada dia, és quan ens veiem en la necessitat de tornar l'endemà a demanar-li. Així trobem que repetir constantment la pregària converteix la petició del seu amor en una obligació i en una necessitat: perseverar en la insistència. Que mai no se'ns oblidí que la font on anem a buscar l'amor és Déu, no el podem trobar enlloc més.

La proposta del Pare és que no l'oblidem perquè si ja tinguéssim tot l'amor de cop ja no tornàriem a agrair-li que som estimats ni a demanar-li que ens continuï regalant el seu amor.

Cada cop que ens apropem a Ell experimentem la nostra mancança i la mediocritat de la nostra estimació. Vivim de la generositat de Déu en anar deixant-nos caure la pluja fina del seu amor, mai tota l'aigua de cop.

Mn. Valentí Alonso i Roig

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

JORNADA PRO ORANTIBUS 2024

Las comunidades monásticas, pulmones verdes y oasis

Estimados diocesanos, amigos y amigas: hoy, en la solemnidad de la Santísima Trinidad, celebrando la jornada que anualmente se dedica a la vida contemplativa, os invito a unirnos en oración con las comunidades monásticas presentes en nuestra diócesis de Tortosa, en nuestro caso todas ellas femeninas.

Algunos quizás se preguntan qué sentido y qué valor tiene que, en un mundo con tantas urgentes situaciones de necesidad, haya personas que se «encierren» en un monasterio de clausura; o qué eficacia puede tener la oración de los monjes y monjas para solucionar los numerosos problemas que tenemos en nuestra sociedad. Y, aun así, todavía hoy, continúa habiendo quien abandona un futuro profesional prometedor y se compromete en una vida fraterna en comunidad, bajo una regla, en el silencio y la meditación. Hay quienes plantean la siguiente cuestión: ¿no harían mejor en dedicar sus esfuerzos y energías a la misión, al apostolado, fuera del monasterio?

Los monasterios, aparentemente inútiles, en realidad nos hacen bien a todos. Como dijo en una ocasión el papa Benedicto XVI, las comunidades monásticas son «como los pulmones verdes de una ciudad». La oración de los monjes y monjas es como el oxígeno que nos ayuda a no asfixiarnos ante tantos desafíos que a menudo pueden agobiarnos, es como la fuerza invisible que sostiene la misión.

El papa Francisco hace unos años nos hacía pensar con las siguientes preguntas: «¿qué sería de la Iglesia sin la vida contemplativa? (...) ¿Qué sería de la Iglesia y del mundo sin los faros que señalan el puerto a quien está perdido en alta mar, sin las antorchas que iluminan la noche oscura que estamos cruzando, sin los centinelas que anuncian el nuevo día cuando todavía es de noche?». Y en una catequesis suya del 26 de abril de 2023 hacía esta sugerente afirmación: «Entre monjes y monjas existe una solidaridad universal, cualquier cosa que suceda en el mundo encuentra un lugar en sus corazones y rezan. El corazón de los monjes y monjas es un corazón que capta como una antena, capta lo que sucede en el mundo y rezan, e interceden.»

Estimados diocesanos, amigos y amigas: damos gracias al Señor por todas y cada una de las monjas presentes en los monasterios de nuestra diócesis tortosina. Visitémoslas participando en la eucaristía y en el rezo de la Liturgia de las Horas. Roguemos por las vocaciones en la vida contemplativa. Que nunca les falte nuestro apoyo espiritual y también material. Que siempre que podamos visitemos estos «oasis» donde podemos rezar bebiendo en las fuentes del Espíritu.

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

Romerías a Vilalba dels Arcs i a la Fatarella

Aquest dissabte, 6 d'abril, les parròquies de Vilalba dels Arcs i la Fatarella celebraven les romeries de Santa Maria Magdalena de Berrús i de Sant Francisco.

Units en la pregària per l'aigua, tots dos pobles van caminar cap

als dos llocs. Va ser un dia intens de pregària i emocions. En especial a la Fatarella acompanyats del bisbe Javier, fill del poble, i del nostre bisbe Sergi. Tots dos van compartir amb nosaltres l'emoció de la romeria.

Mn. David Arasa

Festa dels matrimonis

El passat diumenge de l'Octava de Pasqua, 7 d'abril, Tivenys va celebrar un nou acte en motiu del 250è aniversari de l'església parroquial de Sant Miquel i Sant Benet. En aquesta ocasió vam donar gràcies a Déu per tots els matrimonis celebrats al temple.

La comissió organitzadora i Mn. Tomàs van treballar setmanes abans elaborant i repartint les invitacions a tots els matrimonis del poble, de la mateixa manera

que mesos abans havien preparat les de la Festa dels Batejats.

El diumenge va començar la festa amb una concentració dels matrimonis participants al davant de l'Ajuntament de Tivenys; sense comptar les persones que s'esperaven ja a l'església, hi havia concentrada una cinquantena de parelles. Mn. Tomàs els va anar a rebre i, en processó festiva, van recórrer els carrers Tortosa i Sant Joan per arribar a l'església. Durant l'Eucaristia els matrimonis

van renovar les promeses realitzades un dia allí mateix, a l'església de Sant Miquel i Sant Benet, i van donar gràcies a Déu per be-neir abundantment la seva unió. Acabada l'Eucaristia, les campanes van tocar al vol mentre es feia esclatar una gran traca de casament a la Plaça Major.

Tots els presents van continuar la festa al recinte firal de Tivenys, on es va realitzar un gran dinar de celebració, cuinat excel·lentment per les cuineres i els cuiners del poble. Al final, i en representació de tots, el matrimoni més llonge i el més recent dels allí presents van fer el primer tall al pastís de casament que es va servir als comensals. Va amenitzar l'àpat amb gran animació el grup «Los Charros» de Tivenys.

Pau Prades

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Aquesta és una tasca essencial de l'Església: resar i educar a resar, transmetre de generació en generació la llum de la fe amb l'oli de l'oració» (2 de març).

@Pontifex_es: «Els conflictes actuals evidencien les conseqüències letals d'un continu recurs a la producció d'armament nou, cada vegada més sofisticat. És necessari avançar cap a un desarmament integral, perquè no hi ha pau possible allí on proliferen instruments de mort» (5 de març).

@Pontifex_es: «La supèrbia és la reina de tots els vicis. Qui cedeix a aquest vici està lluny de Déu, i l'esmena d'aquest mal requereix més temps i esforç que qualsevol altra batalla a la qual està cridat el cristià» (6 de març).

@Pontifex_es: «Quan les veus i les experiències de les dones són escoltades, la societat s'enriqueix profundament. Preguem junts perquè, a través de la trobada i el diàleg, el "geni femení" pugui florir en el món d'avui» (7 de març).

Missa commemorativa de la Baixada de la Mare de Déu de la Cinta

Des de temps immemorial Tortosa es distingeix pel seu amor filial a la Mare de Déu com ho proven les moltes imatges de la Verge Maria amagades quan la invasió musulmana i «trobades» més tard.

Reconquistada Tortosa l'any 1148 pel comte Ramon Berenguer IV, l'any 1158 es començà la construcció de la Catedral romànica, acabada el 1178.

Mesos després, la nit del 24 al 25 de març, Tortosa rep el més gran regal possible per una població marcada per la devoció a la Verge Maria: la Baixada de la Mare de Déu per donar-li a un devot clergue el seu cingol com a penyora d'amor.

Aquest episodi es commemora tots els anys amb entusiasme la nit del 24 al 25 de març. Essent enguany el 25 de març, Dilluns Sant, i traslladada la festa litúrgica de l'Anunciació al dilluns 8 d'abril (acabada l'Octava de Pasqua), també la Commemoració de la Baixada de la Mare de Déu de la Cinta s'ha celebrat a la mitjanit del 7 a 8 d'abril.

Com tots els anys en aquesta nit, la Reial Capella de la Cinta i la nau posterior s'omplen de gom a gom per honorar la patrona. Abans de començar

l'Eucaristia a les 24 h, una representació teatral ha recreat la història amb el relat i l'actuació dels personatges centrals: la Verge Maria i el clergue devot, amb la presència del Sr. Alcalde i Corporació

Municipal, del Primer Majordom i membres de la Reial Arxiconfraria així com de la Presidenta i Junta de la Cort d'Honor de la Cinta, i nombrosos fidels.

La part musical anà a càrrec del Cor Parroquial del Roser amb el degà del Capítol a l'orgue.

Presidí aquesta Eucaristia, per primera vegada, el bisbe Sergi que en l'homilia destacà aquesta circumstància, concelebrant el vicari general, el prior de l'Arxiconfraria i de la Cort d'Honor, canonges i preveres tortosins.

El bisbe Sergi recordà que a l'inici del seu ministeri episcopal a Tortosa, ja destacà la importància de la devoció «cintera»; subratllà l'actitud la Verge Maria amb el seu «sí» incondicional a Déu com a model avui de fidelitat dinàmica al Projecte de Déu per a cada fill i filla seus amb estil sinodal i esperit evangelitzador.

En cloure l'Eucaristia amb l'himne vibrant a la Mare de Déu de la Cinta, el bisbe Sergi donà a venerar la sagrada Relíquia als presents, tot encomanant-los de fer arribar el gest de protecció mariana sobretot al malalts.

Rev. José Luis Arín

Presentació de l'Audioguia de la Catedral de Tortosa

Dimecres 24 d'abril de 2024, a les 11 del matí, i a la Catedral de Tortosa davant la reixa renaixentista del bisbe Gaspar Punter, es va presentar l'Audioguia de la Catedral i Canònica de Santa Maria de Tortosa.

Ha sigut l'exitosa realització d'un projecte cobrat i preparat des de feia tres anys amb l'objectiu de facilitar als creients, visitants i turistes la visita cultural, litúrgica i devocional a la seu de Santa Maria de l'Estrella i a l'exposició permanent *Sancta Maria Dertosae*. La base de l'Audioguia és el resum del text elaborat pel canonge arxiver Mn. Josep Alanyà, complementat i enriquit amb plànols i belles fotografies de l'empresa que ha realitzat l'Audioguia J. G. Delval, S.L.

L'Audioguia es pot descarregar al mòbil i a la tablet.

Va presentar l'Audioguia el degà de la Catedral, Mn. Víctor Manuel Cardona, donant raó dels orígens i procés de gestació del document audiovisual. El Sr. Julio Del Val, en representació de la seva empresa i dels seus treballadors, va exposar en detall les seves característiques, les seves grans possibilitats d'ús i d'informació i el seu valor cultural i pastoral. Va demostrar als presents el funcionament, tan divers com fàcil, d'una eina que promet èxits d'informació i d'acompanyament per al futur.

Va tancar l'acte el bisbe Sergi expressant agraïments al seu antecessor, el bisbe Benavent, al Capítol Catedralici, al Sr. Julio Del Val i a la seva empre-

sa, a tots els qui han col·laborat en la consecució de l'Audioguia.

Mn. Josep Alanyà i Roig
Canonge arxiver

AGENDA

- **Dijous 30**, Palau Episcopal, tinellet, a les 10.30 h, presentació Memòria de Càritas Diocesana.
- **Divendres 31**, Jesús, a les 20.30 h, confirmacions.
- **Dissabte 1 de juny**, Tortosa, Col·legi Sagrada Família, a les 19 h, festa de la promoció.
- **Diumenge 2**, Corpus Christi, Catedral, a les 11.30 h, Missa i processó.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [1Pe 1,3-9 / SI 110 / Mc 10,17-27]. Sant Feliu: □ Dedicació de l'Església Catedral; Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fund.

28. ■ Dimarts [1Pe 1,10-16 / SI 97 / Mc 10,28-31]. Lleida: □ Dedicació de la Catedral. Sant Feliu de Llobregat: □ Sant Felip Neri, (Florència, 1515 - Roma, 1595), prevere, fundador de la Congregació de l'Oratori (CO, 1551); Urgell: □ Sant Just (s. VI), bisbe d'Urgell; sant Germà, bisbe de París; sant Emili, màrtir; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, verge, d'Equador.

29. ■ Dimecres [1Pe 1,18-25 / SI 147 / Mc 10,32-45]. Tortosa: □ Sant Pere Màrtir Sans, bisbe de Foquien i mr. a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic. Beat Feliu de Nicòsia, religiós caputxí; beat Ramon Escrivà i companys màrtirs; sant Pau VI, papa.

30. ■ Dijous [1Pe 2,2-5.9-12 / SI 99 / Mc 10,46-52]. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-ileonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sabaste, bisbes, i Macrina); Sant Feliu de Llobregat: □ Beat Pere Tarrés (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prevere de la diòcesi de Barcelona.

31. □ Divendres [So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16a) / SI: Is 12,2-6 / Lc 1,39-56]. La Visitació de la Benaurada Verge Maria; santa Peronella (Petronilla), vg.; sant Pasqual, diaca.

1. ■ Dissabte [Jud 17.20-25 / SI 62 / Mc 11,27-33]. Sant Justí (s. II), màrtir samarità, escriptor eclesiàstic; sant Ignasi (Íñigo), abat castellà; sant Flor.

2. □ Diumenge vinent, Santíssim Cos i Sang de Crist (lit. hores: de la solemnitat). [Ex 24,3-8 / SI 115 / He 9,11-15 / Mc 14,12-16.22-26]. Sants Marcel·lí i Pere, mrs. romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona; sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

La Santíssima Trinitat (B)

COMENTARI

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés digué al poble: «Recorre totes les èpoques que t'han precedit, des del dia que Déu creà l'home sobre la terra; investiga d'un cap a l'altre del cel, a veure si mai ha succeït un fet tan gran com aquest, si mai s'ha sentit dir que un poble hagi escoltat la veu de Déu que li parlés d'enmig del foc, com tu l'has escoltada, i hagi continuat amb vida; si mai s'ha sentit dir que cap déu hagi intentat anar a treure per a ell un poble que vivia en poder d'un altre, combatent contra l'opressor amb senyals i prodigis, amb mà forta i braç poderós, amb fets esglaiadors i extraordinaris, com el Senyor, el vostre Déu, ho ha fet per vosaltres a Egipte, i vosaltres ho heu vist amb els vostres ulls. Reconeix avui que el Senyor és l'únic Déu: ni dalt al cel ni aquí baix a la terra no n'hi ha d'altre; recorda-ho sempre en el teu cor. Compleix els seus decrets i els seus manaments que jo et dono avui, perquè siguis feliç amb els teus descendents, i visquis molts anys en el país que el Senyor, el teu Déu, et dona per sempre.»

▶ Salm responsorial (32)

R. *Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

La paraula del Senyor ha fet el cel, / amb l'alè de la boca ha creat l'estelada; / a una paraula seva, tot comença, / a una ordre d'ell, tot existí. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,14-17)

Germans, tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà, Pare!» Així l'Esperit s'uneix al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren. Alguns, però, dubtaren.

Jesús s'hi acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés habló al pueblo diciendo: «Pregunta a los tiempos antiguos, que te han precedido, desde el día en que Dios creó al hombre sobre la tierra; pregunta desde un extremo al otro del cielo, ¿sucedió jamás algo tan grande como esto o se oyó cosa semejante? ¿Escuchó algún pueblo, como tú has escuchado, la voz de Dios, hablando desde el fuego, y ha sobrevivido? ¿Intentó jamás algún dios venir a escogerse una nación entre las otras mediante pruebas, signos, prodigios y guerra y con mano fuerte y brazo poderoso, con terribles portentos, como todo lo que hizo el Señor, vuestro Dios, con vosotros en Egipto, ante vuestros ojos? Así pues, reconoce hoy, y medita en tu corazón, que el Señor es el único Dios allá arriba en el cielo y aquí abajo en la tierra; no hay otro. Observa los mandatos y preceptos que yo te prescribo hoy, para que seas feliz, tú y tus hijos, después de ti, y se prolonguen tus días en el suelo que el Señor, tu Dios, te da para siempre.»

▶ Salmo responsorial (32)

R. *Dichoso el pueblo que el Señor se escogió como heredad.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

La palabra del Señor hizo el cielo; / el aliento de su boca, sus ejércitos. / Porque él lo dijo, y existió; / él lo mandó y todo fue creado. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,14-17)

Hermanos: Cuantos se dejan llevar por el Espíritu de Dios, esos son hijos de Dios. Pues no habéis recibido un espíritu de esclavitud, para recaer en el temor, sino que habéis recibido un Espíritu de hijos de adopción, en el que clamamos: «¡Abba, Padre!». Ese mismo Espíritu da testimonio a nuestro espíritu de que somos hijos de Dios; y, si hijos, también herederos; herederos de Dios y coherederos con Cristo; de modo que, si sufrimos con él, seremos también glorificados con él.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos.»

«Bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant»

Després de la gran festa de la Pentecosta avui recordem que tot el que hem viscut durant tot l'any litúrgic des de Nadal fins ara, és obra de Déu, un Déu que és Pare, Fill i Esperit Sant. D'ell ve tot i tota la nostra vida s'adreça cap a ell. Per això, al final de l'evangeli de Mateu, Jesús diu: *Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant.* I un cop hem entrat en la vida divina pel baptisme ens cal seguir el camí que ens va ensenyar el Fill: *Ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat.* Però aquest Déu no queda lluny de nosaltres. Continua l'evangeli: *Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.* La primera lectura ens parla més de la grandesa d'aquest Déu. No hi ha cap poble que tingui un Déu com el d'Israel: *que hagi escoltat la seva veu (i hagi quedat amb vida), que hagi alliberat el seu poble del poder d'un altre, com el Senyor ho ha fet per vosaltres a Egipte.* Si ha fet tot això és perquè estimava el seu poble. Així ho explicita sant Pau: *Vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà, Pare!».* El Déu que ha alliberat de l'esclavitud el seu poble no vol que torni a estar sotmès a cap altre jou. Tot i ser un Déu incomparable, ens ha fet fills i vol que parlem amb ell amb la confiança dels fills. *Abbà* és la paraula amorosa dels fills amb els seus pares. I per això Pau insisteix: *l'Esperit, l'Esperit Sant, s'uneix al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu.* I aquesta filiació ens dona el dret de compartir la vida eterna amb la Santíssima Trinitat: *Si som fills, també som hereus, hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.* Naixem a la vida divina pel baptisme en nom de la Trinitat i la nostra vida està destinada a participar de la glòria de la mateixa Trinitat, de l'amor del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, del qual ja gaudim en aquesta vida. És motiu d'immensa felicitat.

Mn. Jaume Pedrós